Recensie: Ferrari **1/2

Kinepolis Antwerpen
woensdag 21 februari 2024

foto © Eros Hoagland

Recensie:
Ferrari, de biografische dramafilm die gebaseerd is op het boek Enzo Ferrari: The Man, the Cars, the Races, the Machine van Brock Yates levert zeker het eerste anderhalf uur van de in totaal 2 uur en 10 minuten een onstabiele film op met minstens twee inkakmomenten. Nochtans zat Michael Mann ('Heat', 'Collateral') in de regisseursstoel en krijgen we met Adam Driver ('Marriage Story', 'House of Gucci'), Penélope Cruz ('Parallel Mothers') en Shailene Woodley ('Dumb Money', 'To Catch a Killer') niet van de minste acteurs aan het werk te zien.

Wanneer het zomer is in 1957 zet Ferrari alles op alles met zijn team om de Mille Miglia te winnen. Dat is ook nodig want zijn autofabriek verkeert op dat moment in financiële moeilijkheden. Er zijn minder dan 100 auto's het afgelopen jaar verkocht aan particulieren en het racen blijkt een gigantische kost voor het bedrijf. Als je aan inkomstenzijde minder binnen krijgt, en aan de uitgavenzijde steeds meer (ook door research and development) kwijt bent, is het heel eenvoudig: ofwel vind je meer afzet door je merk in de kijker te laten lopen en een partner die je daarbij kan helpen om een mogelijke stijgende vraag te kunnen bolwerken, ofwel zit je met een liquiditeitsprobleem na enkele maanden.
Ook privé zit Ferrari best wel in een moeilijke situatie. Hij is getrouwd met Laura (Penélope Cruz) die de helft van de aandelen van zijn bedrijf bezit. Wil hij in zee gaan met een ander bedrijf, dan moet ie haar zien uit te kopen. Ze vraagt een half miljoen dollar in ruil. Dat geld heeft het bedrijf niet zodat ie van haar loyaliteit afhangt om de cheque niet te cashen voor ie een deal gesloten heeft. Zo niet zal Ferrari failliet verklaard worden.
Belangrijk om weten is dat er nog iets anders meespeelt op privévlak: Laura is namelijk verbitterd omdat haar man haar bedriegt. Na verloop van tijd zal ze ontdekken dat ie tijdens de oorlog Lina Lardi (Shailene Woodley) heeft leren kennen en ze samen een zoontje hebben: Piero Lardi (Giuseppe Festinese). Laura en Ferrari hadden ook een zoon: Dino (Benedetto Benedettini) die in de zomer van 1956 op zijn 24ste stierf aan de ziekte van Duchenne.
Parallel met de driehoeksrelatie en de donderwolken boven Ferrari's bedrijf, wordt het narratief ontwikkeld hoe Alfonso de Portago als racer een racepiloot die op een oefenbaan omkwam, zal vervangen, maar uiteindelijk een klapband zal krijgen tijdens de Mille Miglia, een racewedstrijd doorheen Italië. Daarbij zal ie om het leven komen net als zijn co-piloot Edmund Nelson en 9 toeschouwers. Het drama overschaduwt Piero Taruffi's winst van de wedstrijd voor Ferrari dat behoorlijk wat geld nodig zal hebben om een antwoord te

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

kunnen bieden tegen de kritiek van journalisten en de publieke opinie omdat de schuld van het ongeval in Ferrari's schoenen geschoven wordt.
Vooral tijdens de racescènes komt de LaserUltra-ervaring van Ferrari het best tot zijn recht. Cruz mag dan wel een bijzonder goeie actrice zijn, in het Engels weet ze ons niet meteen te overtuigen, en Drivers Italiaans accent vinden we naast storend vooral fake. Wij genoten dus vooral van Shailene Woodleys acteerprestatie. Ferrari zorgde om kort te gaan op allerlei vlakken mixed feelings voor ons.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.